

PETITS ACCIONISTES

I després que?

Com a integrant de la junta directiva de l'APMAE, no puc deixar de sentir certa alegria pel sobtat interès dels aficionats pericos per les finances del club, aspecte que malgrat la seva gran importància en el dia a dia de l'entitat, massa sovint ha estat eclipsada per altres temes més mediàtics com ara el famós DVD de les tres bessones. D'acord que els dibuixets feien ràbia, a mi el primer, d'acord que el consell havia de donar un cop de puny sobre la taula per protestar contra aquesta estupidesa finançada amb els nostres impostos i d'altres pagades amb capital privat que m'estalvio d'enumerar per no empenyar al lector, però cap d'aquestes collonades condicionen de manera tan determinant el dia a dia de l'Espanyol com la gestió econòmica de l'entitat.

Una ampliació de capital de fins a 12 milions d'euros, 6 més del que ens obligava el crèdit sindicat, el traspàs de Víctor Ruiz i la sorprenen marxa de Dídac, quan no feia ni 24 hores el conseller Sr. de la Cruz manifestava que ja no es vendria cap

més jugador, han fet despertar ganes de conèixer els números vermells de la comptabilitat blanc-i-blava.

Entenc el desinterès per les dades financeres dels aficionats, els balanços econòmics, memòries, comptes de guanys i pèrdues, etc, son complicats d'entendre, son plens de termes de difícil comprensió, moltes vegades en anglès. Quan acudeixes a les juntes d'accionistes, a l'entrada et donen la memòria amb una pila de números que la majoria de la gent no sap que vol dir, després et passen unes diapositives mentre el conseller de torn va explicant les comptes, i quan ja portes 10 minuts el que un vol es que l'exposició acabi d'una vegada, que comenci el torn de paraules i que surti el Quimet a fer el seu discurs. Si em permeten introduir una petita promo, es en aquest àmbit, i també d'altres, on radica la importància de l'APMAE, oferir als seus afiliats un altre punt de vista de l'estat econòmic i de la gestió del club d'una manera entenedora.

Els fets descrits amb anterioritat han provocat la demanda per part dels aficionats,

a través dels diversos mitjans espanyolistes, de transparència al consell. Com a conseqüència, el club es va posar en contacte amb l'APMAE i la federació de penyes per a la realització de reunions informatives per tal d'explicar el procés de l'ampliació de capital. El passat dissabte va tenir lloc la primera d'una serie de reunions per tota la geografia catalana. En primer lloc, es d'agrair la disponibilitat de la directiva per a informar sobre l'ampliació i d'altres temes que afecten al club, els consellers Gutiérrez i Oliveró van contestar a totes les preguntes i van respondre la majoria, però no vaig trobar resposta a un dubte que tinc: encara que l'ampliació sigui un èxit...i després que? que farà la directiva per a no tornar-nos a trobar en una situació d'ofeg econòmic? Perquè les declaracions del Sr. de la Cruz desmentides pels fets en només 24 hores, o la manifestació del Sr. Oliveró de que no coneixia la quantitat cobrada per la venda de Dídac, no ajuden a crear confiança. Com tampoc fa guanyar credibilitat la notícia apareguda al diari "Expansión" sobre el

pla de viabilitat del club. Segons aquest article, aquesta mateixa temporada i les quatre següents, el club obtindria superàvit. El fet de que el club encadeni en les pròximes cinc temporades seguides beneficis, malgrat de que en els anteriors tretze anys això només hagi ocorregut en quatre ocasions no es el motiu més gran de sorpresa, sinó en l'estimació de despeses assenyalades, que espero sigui un error d'impremta, perquè si esperen que ens creiem que aquesta temporada gastarem 33,42 milions i que la temporada amb major despesa serà la 2014-2015 amb 47,01 quilos, quan la darrera temporada vam gastar 60 milions, millor que ho facin asseguts. I per espera llarga, la de la venda de la part edificable de la ciutat esportiva per 30 milions d'euros, prevista pel consell per l'any 2014, es molt agoserrat fer una previsió com aquesta enmig de la pitjor crisi dels darrers anys, especialment al sector immobiliari. Em sembla fantàstic que facin un pla de viabilitat, que hauria d'estar a disposició de tots els accionistes, però si us plau, que sigui viable, rigorós i creïble, perquè per ara les úniques actuacions creïbles son pujar jugadors del B, i quan no adquirir jugadors que quedin lliures o que els seus club no puguin pagar les seves fitxes, o que per altre motiu els seus equips desitgin desprendre's d'ells, i com a gairebé única font d'ingressos extraordinaris que equilibrin els comptes, fins a l'entrada en vigor del nou contracte de drets televisius es la venda de jugadors.

Per ultim, des de l'APMAE reiterem la crida a tots aquells aficionats espanyolistes que la seva situació econòmica i laborals els hi ho permeti, a que acudeixin a l'ampliació en la mida de les seves possibilitats.

FERRAN MARÍN PASTOR

Associació de Petit i Mitjans Accionistes (APMAE)

